

ÚLTIMA PEDRADA

MEDALLA D'OR PER A ZIMBÀBUE

La nova Presidenta del COI és dona, atleta i africana

A vegades la vida té aquestes coses. Sembla predeterminada però de sobte salta la sorpresa. El Comitè Olímpic Internacional, una de les institucions més lligades al passat, blanca, masculina i hipersensibilitzada al joc de les influències, ha escollit una nova presidència femenina i africana. Per què? Ni ells ho saben.

Tallarà aquesta elecció la corruptela olímpica? En absolut. Les denominacions de les futures seus olímpiques continuaran sent el resultat de negociacions geopolítiques extra esportives, les estafes seguiran sent milionàries durant la construcció de les seus, els dòpings dels atletes seran jutjats en el temps i mesura que convingui als Estats implicats i cada membre del Comitè tindrà tantes prebendes com qualsevol cap de govern.

Què canvia aleshores? Res. Res i molt. En essència, canviaran les castes. Els Samaranch per exemple, família nascuda a l'ombra del franquisme que va buscar la seva redempció a partir de l'olimpisme, haurà de tornar a les

casernes d'hivern i treballar d'alguna cosa. La màfia d'antics atletes perdrà influència i sopars de gala. L'entorn periodístic dels homes clau del COI hauran de buscar nous contactes per seguir a l'ombra del poder. Reputades cases de prostitució tancaran portes i inauguraran altres locals i contractaran noves pupil·les. La base però seguirà sent la mateixa. Una vida de luxe per mantenir la il·lusió dels esportistes, sovint sense cap tipus de suport que deixaran la vida per millorar una marca. En castellà, "una merienda de negros". En català, a can Garlanda.

Si estem d'humor però, podríem dir quatre paraules a favor de la nova Presidenta Kirsty Coventry. Primer, és dona la qual cosa no representa un mèrit en sí mateix però sí una novetat. Segon, és atleta (nadadora) i sap el que vol dir sacrificar-se per una medalla. Tercer és relativament jove, no com els Coe de torn que volen viure de l'olimpisme quaranta anys després de la seva proesa. Quart, és africana que tampoc representa un mèrit en sí mateix però que és una altra novetat i que, mentre duri, blanqueja al COI. I cinquè. No la coneix ni Déu la qual cosa ens dóna un petit marge de confiança, d'esperança, fins que la pràctica ens demostrï que malgrat les diferències sexuals, atlètiques i ètniques és igual que tots els altres. Com els polítics segons diu la dreta.

